

Den grimme kælling

Der var så smukt inde på cafe Victor. Det var sommer, og smarte unge mænd drak cappuccino og smilte automatisk til fotomodeller. Der var ingen, der kunne høre, hvad der blev sagt, men det gjorde ikke noget, thi man kunne altid spejle sig.

- Skal du til Gstaad i vinter? spurgte en ung mand med Armani solbriller og spildte sin cognac ned i brystudskæringen på en pige.

Hun nikkede ligegyldigt og lod sit blik glide hen over masserne som en sløv kamel fra det nordlige Marokko. De kolde neonlys skar i øjnene, stewardesser stod i kø for at komme på wc, og et halvt glas hvidvin kostede tredive kroner, for cafe Victor var ikke noget plat sted. Nej, det var her, man kom, hvis man var noget. Ellers hvis man havde været med i en reklame for Jolly Cola.

Men ude på gaden stod en forsagt, lille pige og kiggede ind. Det var den grimme kælling. Hun kom fra Nørrebro, og hun var så grim, at ingen ville sidde ved siden af hende i linie 5.

- Ih hvor er de smukke alle sammen, sagde hun til sig selv og kiggede med åben mund på Yves Saint Laurent-kjolerne og cigaretrøgen, der lå som en edderdunsdyne over den sølvkromede bar.

- Bare jeg turde gå derind, tænkte hun, men gjorde det ikke,

for hun havde ingen servilind, da hendes far var kædet sammen og godt kunne li' at se Lykkchjulet.

– Men en dag når jeg får råd, så skal I bare se, sagde hun og smilte til en surfer fra Klampenborg, men han smilte ikke igen.

Da cafe Victor lukkede, krøb den grimme kælling tilbage til Nørrebro, hvor folk var simple og smed murbrokker efter politiet. Hun boede i en fugtig lejlighed på 4. sal sammen med sine forældre, men når hun faldt i søvn på den hullede sofa, drømte hun, at hun spillede tennis med kronprins Frederik og drak champagne på Skagen.

Men en skønne dag da hun stod uden for cafe Victor, kom to unge mænd hen til hende. De var i jakke og slips og talte liksom Poul Reumert.

– Hør din grimme kælling, sagde de: – Du er så stys, at vi godt kan li' dig. Vil du ikke med ind og ha' en drink?

Den grimme kælling begyndte at ryste som en epileptiker. Hun anede slet ikke, hvad hun skulle sige, men inden hun vidste af det, havde de båret hende ind til baren. Der var oplyst som i et akvarium, og i et kort øjeblik følte hun sig som en af de gamle pausefisk i tv.

– Gi' hende en billig Chardonnay, sagde den ene og grinte til sine kammerater, men den grimme kælling hørte intet. Hun kiggede med åben mund på alle de mennesker, hun havde set i BilledBladet. Der stod værten fra en sjov tv-quiz. Og der sad en kendt fodboldspiller og drak grape tonic. Og var det ikke den berømte forfatterinde, der elskede, når hendes bryster var i tv?

Den grimme kælling var helt i sin egen verden og ænsede ikke, at der blev stillet en Chardonnay foran hende, og at alle stod og grinte. Men pludselig kom hun til at se sig selv i et af de mange spejle. Hendes hår var fedtet som en smørrebrødsseidel, og der var huller i de marineblå cowboybukser. Og så opdagede hun, at alle kiggede på hende og lo højt, fordi hendes far var klejnsmed.

I et øjebliks panik tømte den grimme kælling sin Chardonnay og løb ud på den regnvåde gade. Aldrig havde hun følt sig så lille, og hun løb og løb til der ikke var mere luft at hive ned i lungerne. Da hun kom til sig selv igen, opdagede hun, at hun var løbet helt ud til havet. Og mens hun skuede ud over de forurenede bølger,

svor hun ved sig selv, at nu skulle det være slut. Nu ville hun være som de andre. Hun ville ta' sol, købe pelse hos Brdr. Andersen og fjerne håret fra benene.

Og som sagt så gjort: Den grimme kælling blev narkoluder og fik sin egen flise på Halmtorvet, thi det var den eneste udvej, da hun var på bistand. Men den grimme kælling var så grim, at kun fynboer ville være sammen med hende, og da der var gået et halvt år, havde hun ikke engang penge nok til en hot dog.

Men hver aften når hun var færdig på arbejdet, gik hun ind til cafe Victor og så på de mange smukke mennesker, og så kunne hun holde livet ud igen.

Men lige pludselig begyndte det at gå bedre for den grimme kælling. Hun fik en alfons, der hed Karl Aage, og han var god og rar og slog hende kun om torsdagen. Og engang imellem gav han hende nogle hvide piller, der fik selv socialdemokrater til at virke charmerende.

Men en dag vågnede den grimme kælling op og var øm og rig. Hun havde nu tjent penge nok til at få silkone i sine bryster. Og da det var ordnet, begyndte hun at gå til talepædagog, så hun kunne snakke som dronning Margrethe, når hun indvier broer.

Og så oprandt den store dag, da hun skulle ta' cafe Victor med storm. Den grimme kælling brugte hele dagen til at vælge sin garderobe og lægge den rette makeup. Klokkeren 23 tog hun en taxi og bad chaufføren om at køre op foran døren, så alle kunne se, hun gav for mange drikkepenge.

– Jeg vil gerne ha' en kvittering, sagde den grimme kælling så højt, at de kunne høre hende helt ude i Gl. Holte. Men da hun steg ud, begyndte hun at svede som en tillidsmand. Ville de mon acceptere hende? Eller kunne det mærkes, at hun engang havde spillet skoma'r på Johnnys bodega?

Hun trådte ind med hjertet i halsen, mens liderlige blikke fra computerhackere fulgte enhver af hendes bevægelser.

– De kigger på mig, tænkte den grimme kælling og gik op til baren. Og ganske rigtigt, hvert et blik vendte sig mod hende. Den grimme kælling kiggede gennem alle og sørgede for ikke at smile, thi livsglæde hører ingen steder hjemme, når man går de rigtige steder i byen.

Og så kom hun til at se sig selv i spejlet. Hun var blevet en smuk kvinde med afbleget hår, struttende bryster og solbrune albuer, der automatisk skubbede andre væk. Og rundt omkring hende stod muskuløse ØK-drenge med digitalure og biltelefon, og de ville alle købe champagne og massere hende på ryggen.

5

Og hun blev helt genert og rødmede over al den lykke. Tænk at være datter af en klejnsmed og alligevel blive beundret af folk med B-skat!

Og den grimme kælling, der ikke var en grim kælling længere, blev venner med alle de kendte. Hun tog på sommerferie i St. Tropez, købte villa i Gentofte og begyndte at stemme på Venstre.

10

Og selv om hun kom til at gøre dumme ting, gjorde det ikke noget, for hun var smuk og rig og vidste, hvordan man udtalte chateaubriand.

Se, det var en rigtig historie. Men havde den mon en morale?

15

ARBEJDSSPØRGSMÅL

→ Den grimme kælling

- Hvad er jeres umiddelbare indtryk af teksten?
- Giv et resume af teksten.
- Hvor og hvornår foregår historien?
- Hvilken genre tilhører historien?
- Hvilke personer optræder i historien, og hvad kendetegner dem? Hvem repræsenterer de positive og hvem de negative værdier?

Genrekonventioner

FAKTA

→ Genrekoder

Der var engang ... Når vi læser disse linjer i begyndelsen af en tekst, er vi ikke i tvivl om, hvad det er, vi skal til at læse. Denne indledning er blevet brugt i så mange eventyr, at vi kan være temmelig sikre på, at det netop er et eventyr, vi sidder med foran os. Vi indstiller altså vores forventninger på, at nu kommer der en tekst, der har nogle helt specielle træk – det man kalder genrekoder. Disse koder hjælper os til at læse teksten, fordi vi allerede, ved at vide at vi skal læse et eventyr, har bevæget os væk fra et realistisk univers og ind i et eventyrligt univers. Her er der ikke noget underligt i at møde hekse, trolde, prinsesser og drager, de er alle sammen en del af eventyrgenren. Men hvis eventyret ikke lever op til de forventninger, vi havde til det, altså ikke passer til genrekoderne, bliver vi forvirrede, og teksten bliver sværere at forstå, og endnu sværere at fortolke. Disse genrekoder dækker over alt fra form, stil og sprog til indhold. Ofte vil man som læser undres, eller i det mindste tænke over handlingen, når man læser en historie. Det er blandt andet derfor, at man griber til analyse og fortolkning af tekster. Men der findes også andre måder at vurdere eller 'afkode' en tekst på, uden nødvendigvis at analysere og fortolke. En god tilgang til teksten, og dermed også dens budskab, er indledningsvis at definere dens genre. Det er ikke altid lige nemt, men kan man definere genren, har man som sagt et godt udgangspunkt for en forståelse af teksten.

ARBEJDSSPØRGSMÅL

→ Generelt om genrer

- Overvej, hvilken genre henholdsvis *Den grimme Ælling* og *Ørneflugt* tilhører? Og diskuter, hvad den pågældende genre siger om teksterne.
- Kan man som læser bestemme *Den grimme Ællings* og *Ørneflugts* tema ud fra genrekoderne?
- Hvilken genre tilhører *Den grimme kælling*?
- Læs de tre tekster af Louis Jensen, side 75–77. Hvad er dit umiddelbare indtryk af dem?
- Hvad handler de om?
- Prøv at bestemme genren på teksterne.